

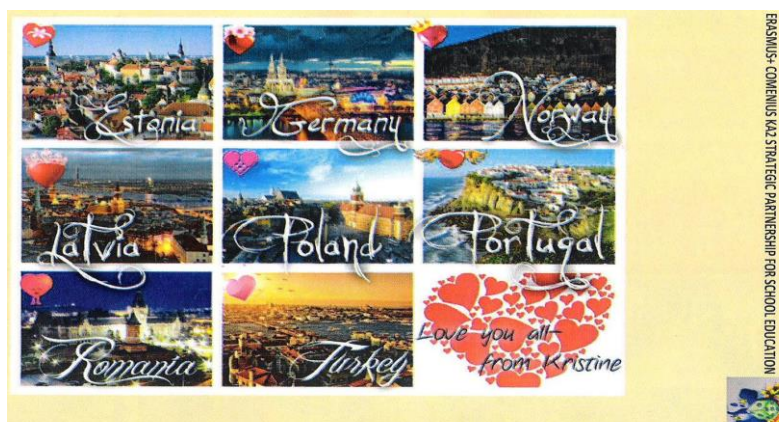
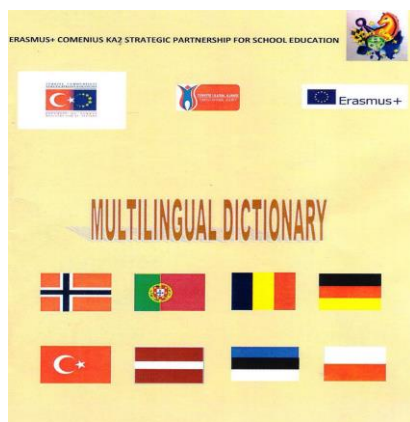
Bilietens Nr 8

2016.gada aprīlis, maijs un jūnijs tiek veltīts projekta noslēgumam – pēdējām mobilitātēm, prezentāciju un gala produktu sagatavošanai.

18. – 24. aprīlis. Projekta koordinatore Lūcija Kapača, skolas direktors Aivars Maltavnieks un skolēni Toms Tomiņš, Rūdolfš Āboliņš, Madara Šteinberga un Mārtiņš Biļinskis dodas uz Sariedz speciālo skolu Polijā, lai piedalītos kopīgajās aktivitātēs. Iepazīstam skolēnu ar īpašām vajadzībām ikdienu, brīvā laika pavadīšanu sporta, radošo darbu, deju nodarbībās, viņu sirsnību un spējas. Visi kopā pēc koncerta skolā un tikšanās ar vietējo valdību darbojamies arī mēs, piedaloties sporta un radošo darbu nodarbībās, apgleznojām sienu par projekta tēmu, stādām kopīgo dārzu. Iepazīstamies ar izglītības sistēmu, apmeklējot pamatskolu un tehnisko vidusskolu. Pilsētas spēle Lodzas pilsētā vieno visus vēl vairāk – tā jāizspēlē jauktajās komandās, kur piedalās visu 8 valstu skolēni un skolotāji. Kultūras un tradīciju iepazīšana tuvākās un tālākās ekskursijās, savu spēju un prasmju parādīšana un atklāšana, jaunu draugu iegūšana ir galvenie dalībnieku ieguvumi.

Maija mēnesī apmaināmies ar materiāliem, veidojam kopīgo vārdnīcu ar ikdienā lietojamajām svarīgām frāzēm, top katras skolas prezentācija par tajā notikušo sanāksmi, top kopīgā filma par projekta darbību. Aktīva sadarbība facebook grupā “Share Play” par nepieciešamajiem dokumentiem un gala rezultātiem.

10 – 16.jūnijs – noslēguma sanāksme Gumusu skolā Turcijā ar Trapenes skolas pārstāvjiem skolēniem Megiju Dimiņu, Karīnu Beļimenko, Artūru Priedi, Kristīni Vorohtu, Anniju Briedi, skolotājiem Aivaru Maltavnieku, Baibu Ozoliņu-Maltavnieci, Lūciju Kapaču izvēršas emocijām bagāta. No Stambulas līdz Kapadokijai, Yozgat un mazajam Gumusu ciematīņam ar partneru skolu tajā ir interesants un pieredzes bagāts ceļojums, kura laikā iepazīstam ebru un zīda apgleznošanas mākslu, keramiķa darbus, skolā noskatāmies koncertu, piedalāmies spēlēs un citās projekta aktivitātēs, tiekamies ar vecākās paaudzes cilvēkiem, baudām nacionālos ēdienus. Atceļā apmeklējam galvenos muzejus galvaspilsētā Ankarā. Savdabīgā Turcijas daba un kultūra, draugi, projektā izveidotie materiāli – sava himna, vārdnīca, video, prezentācijas – padara šo mobilitāti par īpašu. Šai laikā esam kļuvuši ļoti draudzīgi un vienoti, pateicīgi, ka šāda maza lauku skola, kā mēs esam, guva tik daudz no pasaules redzējuma. Tas patiešām ir ļoti nozīmīgs niemērs kā pasauli padarīt drošāku un labāku.

